

servationer, men også debatter og resolutioner, der fremmer OSCE-standarder.

Kl. 14:15

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Jeppe Kofod.

Kl. 14:16

(Ordfører)

Jeppe Kofod (S):

Jeg vil også gerne takke regeringen for redegørelsen til Folketinget om OSCE's arbejde det forgangne år.

Jeg synes, det er vigtigt at sige, at OSCE faktisk spiller en måske langt større rolle, end man egentlig skulle tro, når man tænker på, hvor få mennesker der i realiteten hører om den her organisation. Jeg synes, det er vigtigt at fremhæve, at OSCE med de 56 lande, der er med, fra Vancouver til Vladivostok, faktisk spiller en meget stor rolle i Europa, når det gælder normdannelse inden for demokrati, menneskerettigheder, retsstatsprincipper og mindretalsbeskyttelse, men også når det gælder den militære dimension med nedrustning, diskussion af håndtering af våben osv.

Noget af det, jeg bl.a. vil fremhæve i dag, er OSCE's rolle i forhold til feltmissionerne, men også OSCE's arbejde med at observere valg i mange lande, som kun for nylig er blevet demokratiske eller er på vej til demokrati. I den forbindelse vil jeg gerne komme med en eneste kritisk bemærkning om regeringens redegørelse til Folketinget, hvor jeg synes, man kunne forvente lidt mere beskrivelse af det forhold, at der mellem ODIHR og Den Parlamentariske Forsamling, som jo har til huse i København, altså er nogle stridigheder vedrørende den opgave at observere valg. Jeg synes godt, man kunne være lidt mere kritisk over for ODIHR's rolle. For der er jo nogle principper, der blev aftalt – Københavnsprincipperne fra 1997 – og parterne har svært ved at overholde dem, og jeg synes faktisk, der er et problem her. For jeg synes, at det arbejde, som også Den Parlamentariske Forsamling foretager, når det gælder valgobservationer, er afgørende. Det har en kæmpe værdi. Det er svært at måle, men vi kan se, at man har deltaget i rigtig mange succesfulde observationer, og det tror jeg er meget vigtigt.

En anden ting, man kunne nævne, er selvfølgelig krigen i Georgien. Der ser vi igen, at et stadig mere antagonistisk Rusland indimellem spænder ben for OSCE's arbejde, og jeg synes, det er vigtigt at fremhæve, at vi må presse på

også for at få OSCE's mission til at lykkes, for det er afgørende, at der er andre, der er engagerede i forhold til Georgien – både Abkhasien og Sydossetien.

Det, som jeg vil koncentrere lidt af min tale om, er selvfølgelig det forslag, som også er på dagsordenen i år og vil være det i lang tid fremover, fra den nye russiske præsident, Medvedev. Han har foreslået, at man skal lave en slags ny sikkerhedsarkitektur for Europa. Det er der nogle, der har taget godt imod, bl.a. i udgangspunktet den franske præsident. Jeg vil være lidt mere skeptisk, for jeg synes, man skal passe meget på. Hvis man begynder at diskutere en ny sikkerhedsarkitektur for Europa, som Medvedev har foreslået, synes jeg, det er vigtigt at sige: Jamen hvad med i første omgang at få OSCE-landene til leve op til de standarder for menneskerettigheder, demokrati, at man har lov til at blande sig i interne anliggender, som man allerede har forpligtet sig til? Hvis man accepterer Medvedevs forslag, synes jeg egentlig, at man går lidt tilbage til koldkrigstiden, hvor det var stormagterne, de stærke lande, som definerede Europas sikkerhed på bekostning af små og i dag også for manges vedkommende demokratiske lande. Derfor vil jeg gerne advare imod, at man bruger for mange kræfter på det her forslag. I stedet burde man styrke OSCE's kerneværdier og arbejde, og det er jo egentlig det, som Rusland med det forslag prøver at få fokus væk fra. Så jeg synes, det selvfølgelig er et taktisk smart træk fra Rusland, men det er noget, der kan ødelægge arbejdet.

Når det er sagt, synes jeg, det er godt, at sådan et forslag bliver håndteret og diskuteret i OSCE-sammenhæng. En af de ting, jeg synes er vigtig, er at slå fast, at efter den kolde krig står menneskelig sikkerhed over staters sikkerhed så at sige. Det så vi i Kosova i 1999, hvor vi greb ind og intervererede over for det forestående folkedrab. Derfor er den værdi vigtig at slå fast, og jeg synes, det er vigtigt, at nye traktater ikke begynder at rokke ved princippet om forpligtelsen til at beskytte befolkninger – både mindretal og andre befolkningsgrupper – mod overgreb.

Et andet vigtigt princip, som jeg også savner svar på i det russiske forslag, er, hvorvidt alle demokratiske stater i Europa så frit kan søge optagelse og, hvis de opfylder kriterierne og bliver accepteret, få medlemskab af eksempelvis NATO og EU. Det er noget af det, jeg vil være bekymret for, hvis man laver en ny sikkerheds-traktat, som er »legally binding«, som Rusland siger. Hvad betyder det for små staters rettigheder